

RE

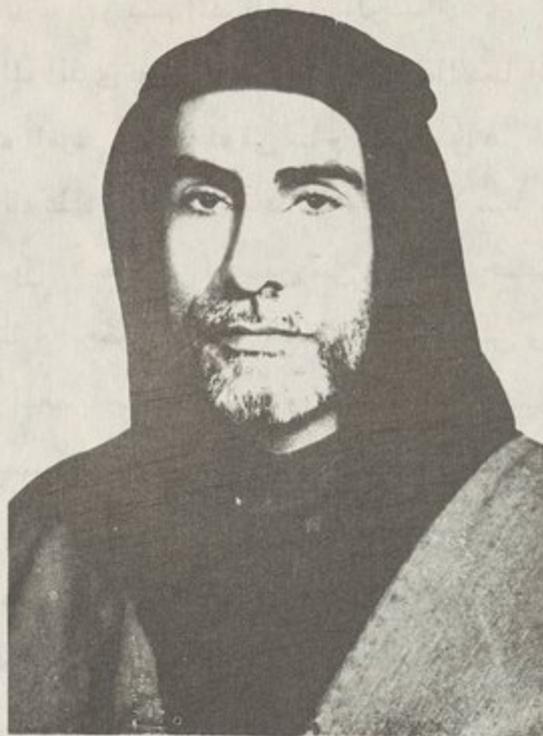
32101 075814960

PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

*This book is due on the latest date
stamped below. Please return or renew
by this date.*

XX صورة السيد عبد الصاحب الريحاني XX

ذهب الشباب و في الكهولة عامي فعلى الشباب تحيتي و سلامي
 ذهب الشباب كأنه لم ياتني مرت به الايام كالا حلام
 والشيب خالط للسواد بلمتي و به الاشارة منذرا بحمامي

(Arab)

P57860

.I445T52

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى امدنا بهذا الامتداد والهمنا الشعور وفهمنا
قوالبه و موازينه وامرنا ان نجعله فى مدح و رثاء من هم خيرة العباد
محمد (صلى الله عليه و آله) (السادات الامجاد لاسيما من قال فى
حقه جده الرسول الاعظم (ص) حسين منى و انا من حسين احب الله
من احب حسيننا و ابغض الله من ابغض حسيننا و انى و لله الحمد
منذ بلغت من العمر اربعة عشر سنة و ارتقيت مناير الحسين (ع) فى
القصبة و نواحيها و تعلقت روحى بالشعر الحسينى فقد طبعت كتابا
صغيرا باشتراك حبيب محمود اعليان فى النجف الاشرف سنة ١٣٧٣
هجري و بعدها طبعت كتابا صغيرا فى عبادان و اسميته بالهوسات
العزائية للمأتم الحسينية سنة ١٣٧٦ و بعدها طبعت روضة صغيرة
فى عبادان اسميتها بالروضة الصاحبية سنة ١٣٧٧ هـ و طبعت الروضة
الريحانية الاولى فى النجف الاشرف سنة ١٣٨١ و ايضا طبعت فى النجف
الاشرف النفثات الريحانية فى المطبعة الحديدية لصاحبها محمد كاظم الشيخ
صادق الكتبى سنة ١٣٨٢ هـ و ايضا طبعت فى النجف الاشرف
الروضة الريحانية الثانية و دمعت الحبيب ١٣٨٥ هجرية و فى قم
طبعت الدواوين الاتية ديوان "الريحانى" و "العبرات المنبرية" و
"الابوزيات الريحانية" و "البركان الصاحب" و "شعاع المنبر" الدموع
السأكبات" و "روضة الصاحب" طبع فى الكويت و اعيد طبعه فى قم
ثانيا "الشدرات الصاحبية" و ايضا هذا الكتاب الذى بين يديك

" الثمرات الصاحبية " وقد بلغت مطبوعاتي الى الان اكثر من ثلاثة عشر ديوانا و هى تحتوى على مختلف البحور و الاوزان فى مدح و رثاء النبى (ص) و عترته الاطهار فأليك هذا الكتاب الذى بين يديك الذى يملأ بين طياته دررا ثمينه فى رثاء النبى و عترته الطاهرين على اسلوب النصارىات للشاعر الكبير الشيخ محمد ابن: نصار (ره) فنسئل الله ان يجعلنا من المقبولين لخدمة الحسين و من شعرائه الذينهم حوله على سرر متقابلين آله آمين يا رب العالمين .

خادم الحسين السبط (ع)

عبد الصاحب الموسوى

الريحانى

فى رثاء النبى (ص)

ابو ابراهيم و سفه امجبلينه	ليش ارتجت ابلاد المدينه
او ليش امخيمه اعليها العصيه	ليش انموح كلها ابلاد طيبه
العليه جبريل نازل بالسكينه	يحگك ليها الرسول الله او حبيبه
يمه منحنى و الدمع نثار	الله الحال حيدر على الكرار
او بنتك من يصبرها الحزينه	يگله و انشيصرنى يمختار
او هذا احسين منه الدمع مذروف	هذا الحسن يمك عاينه او شوف
تنادى راح هيبتنه اوولينه	او فاطم شوف منها اللون مخطوف
منته سورنه او قوه ظهرنه	دگعد شوفنه ابياحال صرنه
يبو ابراهيم يالخيمه العلينه	عگب عينك تره النوبه انكسرنه
او بارىلى اولادى الضلو ازغار	فتح عينه او گله اصبريكرار
او عاقبة الصبر للفرج زيننه	و اصبرلو عليك اهجمو بالدار
و ريدك تحافظ عالشريعه	يچيد ر لازم الامرى تطيعه
و هى اتموت او گلبها املو عينه	ولو يتجاسرون اعلى الود يعه

عگب ما كمل اوصيته نبينه

شبح و سفه لعند الموت عينه

انحنه اعليه الوصى او تهمل ادموعه
او على افراگ النبى اتحتن اظلو عه
الزهره اعلى الابو طاحت ابلوعه
او عليه شبگوا فرد شبگه بنينه
الزهره اتصيح بويه اشلون بيه
عسى وياك وافتنى العنيه

✽ فى رثاء النبى (ص) ✽

الحسن فوگه انحنه و حسين اخيه
ينادونه يجدنه اشلون بيته
يجدنه اشلون عيشتنه بلياك
يجدنه اشلون نصبر بعد عيناك
عسانه انام كون ابگبر ويك
ولا امن البيت شخصك فالگد ينه
عساه اهلال فگدگ كون لاهل
ولا منه الدمع فوگ الوجن هل
الشمل زاكه الدهر طگه او تفشك
عگب عينك يخيمتنه العلينه
گام ايجهزه والد السبطين
او منه اتصب دموعه على الخدين

ينادى اشلون اگضى اخلافك اسنين

يبنى عمى الرحمت من بين ادينه

گام ايغسله او يجذب ونينه

على او منه تصب اد موعينه

ينادى يا وسافه اتروح عنه	گام ايغسله او يجذب الوننه
اخلافك تنگلب کلها علينه	يبو ابراهيم بعدك يا هو الننه
ولا ايراعون فاطمة الزجيه	اخلافك تنگلب کلها عليه
بعد عينك مهى حلوه المدينه	عسى وياک وافتنى المنينه
يبو ابراهيم شيصبريتاماک	يثرب مهى حلوه بعد عيناک
عشتهم اخلافك مهى زيننه	الحسن و حسين هاللى ربوبحماک

* فى رثاء النبى (ص) *

غدت کلساتصلى اعليه جبيله	عگب ما جهزه او من گبل شيله
او عليه الناس والهانه او حزينه	افواج افواج کلساعه تجيله
يوم اللى حفر بالدار گبره	اللها يساعد اعضيده او يصبره
او نوبه ايقبله او بلثم جبينه	ابلحده نزله اوشمه اعلى نحره
يگله او داعة الله اوهاى الوداع	گام ايقبله من وسده الگاع
او نضل نذکر جمالک ذاک وينه	يبو ابراهيم عنه اتغيب هالساع
ياللى بيک هالدينيا مزهره	نتذکر جمالک يبو الزهره

شملنه اهداك ببيك الدهر طره ابصفريا رحمة الباري اندهينه

هنوبه يخون الدهر بينه

هذي بضعتك ضلت جزينه

ولا جبرو گلبها گوم الا شرار	حزينه بضعتك ضلت يمختار
او جنين الها اسگطوه من گبل حينه	عنها بس غبت هجمو اعلى الدار
او ظلعها نكسروا هي اتصيح يا باب	سگطوها الجنين او هوت عال باب
بس عنه غبت مالوا علينا	وهمه اليدعون امشانك اصحاب
يوم يوم يتزايد المهها	ضلت بالحنن ناحل جسمها
ولا واحد يسليها او يجينه	ابيت الحزن محد يمرمها

* في رثاء الزهراء (س) *

او حتى امن البجه اعليك امنعوها	ما سلو الزهره او مارعوها
يگولون ايچاها تاؤ ينه	الود يعه عگب عينك لو عوها
او على افراش المرض طاحت نحيله	كضمت غيضها او عاشت نليله
تصيح اهداك ابوالتنزيل وينه	ما غمضت ولا هودت ليله
صاحت يا على اوصيك ابوصيه	او يلى او يوم حضرتها المنيه
ولا ايحضرون دنى اهل الضغينه	اد فننى ابليل يا راعى الحميه

على ام الحسن روحى حزينه

گضت و الظلع منها كاسرينه

او جهزها ابأهل بيته الخفيه	وحده گام غسلها الشفيه
او جلس بالدار تجرى دموعينه	د فنها او رجوع و دموعه جريه

يتمايل على هضم اللفالله
 رسول الله قبلها فاغد ينه
 وشوفنك تززع صبرك ابهاى
 شفت ظلع الزجيه كاسرينه
 او يمي تنهضم وانه سبها
 هذا الهبيج الكلبى و نينه

مرعمار يمه او شاف حاله
 هضم فوك الهضم صاير اجماله
 يگله بالصبر تامر يمولاي
 يگله ظلع فاطم اثر اويهاى
 ود يعه والنبي بيدى وضعها
 شفت عالمغتسل محنى ظلعها

✽ فى رثاء اميرالمؤمنين (ع) ✽

تگله افراگ امنه اعظم مصيبه
 يبويه افراگها يصعب علينا
 او خلتنه ابحنها نجرونه
 مشتنه او دهرنه خان بينه

اجت زينب تسئله اعلى الحبيبه
 اظنها الوالده اتطول الغيبه
 خلتنه يتامه او مشتنه
 امنه الزاجيه البيها المحنه

* * *

ولا مرتاح عالما ت حزينه
 لمن طاح ابصلاتا بشهر رمضان
 ضرب حامى الجمه اوليث العرينه
 او صرخ جبريل بيها بصوت ميشوم
 ابوكم بالدموم امخضبينه
 هتف جبريل بيها انطبر حيدر
 او يصدع صخرة الصمه ابونينه
 ينادون الاسد منها لتدناه

بعد فاطم بگه ايعدد اسنينه
 اعلى بت عمه گضاه العمر بحزان
 ابن ملجم ابفعله رج الاكوان
 بالمحراب طاح الراس مجسوم
 حسن يحسين شوفوا شصارهاليوم
 من سمعوا الصوت الله و كبر
 اجو شافوه شيبه صابغ اجمر
 وگع فوكه الحسن و حسين وياه

على الكرار و ابظله ريننه
يبويه او من خضب شيك بالد موم
او نخاف العيد بحزانك يجيبينه
يخضب شيبتي سيف المرادى

ابونه اشلون عيشتنه بلياه
يبويه من طبر راسك يجيدوم
نخاف اتعوفنه او ما اتكمل الصوم
گلهم علم عندى من الهادى

✽ فى رثاء امير المؤمنين (ع) ✽

او تره مكتوب المفارگ علينه
من بعدك عسن لا خله المحراب
بموت الكابله لو شبح عينه

او لازم تفگدونى يا اولادى
او گعت زينب عليه اتصبح يا باب
انتہ البالحرايب ليث بالغاب

* * *

ضريتك هدمت سور العلينه
يطود اللى عشت بظلال فيه
ولا عيشن و بونه فا گد ينه
و خاف ابعيدنه نبگه يتامه
مثل ذبيح العياد العيدينه
اشيگوم الطبرته براسه مچيده
گبل العيد ابوکم شايلينه
او بگت عالوالد الد معه تصبها
او عدونه ابموتك يلبس الزينه
من تسمع علم موتك يجيها
ابفرد مره گلب هالد هر بينه

اصواب الراس بيه ما حسبينه
يبويه فرگتک تصعب علينه
عسانى اتوسدت كون الوطيه
يبويه العيدها لگريت ايامه
عسى عيدك يمر وانته ابسلامه
گال لها اشکثر هذى بعیده
ابوکم ما اظن يوصل العيده
يوم سمعته اتعطب گلبها
حسافه اتموت يا ظيغم حربها
اظنها الشام عيد ايصبريها
او هلك هالخيما حزانك عليها

دار العين بولاده الشفيه
عگب ما مدد ايدده او غمض عينه

اويلى او يوم حضرته المنيه
فاضت روحه الرب البريه

X فى رثاء اميرالمؤمنين X

عليه شبگو فرد شبگه بنينه
الكل يصرخ على حيدرالكرار
الچانت عايشه الناس ابيمينه
الحسن وحسين گامو يغسلونه
اخافن تنفجر طبره جبينه
الطبره واصله الموضع سجوده
اوهسه حزنك امضيح حواسى
او شالوه او غدت تنحنى الحيطان
او گبل الفجرردوا دافنينه
ابونه وين گالو تم بالغبور
مضى راعى الفقار اشتر تجينه
او بجيت اخوانها حفت الصوبين
والعباس حماى الضعينه
ولا شافت على الشبان البدور
او جسمه بالعوادى امحطينه

اويلى اعلى الاسد من غمض عينه
صارت فرد ضجه اشلون بالدار
يتمها او تركها ازغارو اكبـار
گاموله الاولاد ايجهزونه
متحير اشلون ايجلبونه
اخاف الدم يفيض على اخدوده
چنت بيك اقلع اجبال الرواسى
عگب ما غسلوه رجوه بالاكفان
اگصدوا وادى النجف من گبل الودان
اتلگتهم الحره ابد مع منثور
ودعنه ابوج ابوادى الطور
دارو يسلوها الحسن وحسين
امحمد جعفر او عون الشياهيـن
عسن لامر عليها يوم اعاشور
او راس احسين يمها ابرمـح مشهور

✽ فى رثاء الحسن الزكى (ع) ✽

الحسن يا معظم امصابه عليـنه	يوم سمته اجعيده اللعينه
اجعيده سمته يا ناس مرات	ما عدها ابد غيره ولا ذات
بعد من ذاك سمها ايگوم هيات	ابوها يهو واهى اتصير زينه
عجب ما لين اونينه گلبها	گصدها اتحصل او تحظه بطلبها
گصدها امعاويه لبه ايخطبها	او تعيش ابا سلطنه اهذيج اللعينه
اوتاليها اخسرت اكبر خساره	لچن شبت ابگلب المحب ناره
ابو امحمد يهو ياخذ ابثاره	على افراش المنيه اممدد ينه
گام ايودع احسين اويه اخوتيه	او شى شى خفه ياناس صوته
مد ايده او رجه ابوكت موته	او عرگ ياناس من عنده جبينه
فاضت روحه او صاح الاخو حسين	يبو محمد گسمت اغفای نصين
يبو محمد فجعنى ابفگدك البين	او عدوك حصل اشمار اد بينه
او عگب ما جهزه راعى المحنه	جابه ايزوره الجده المچنه
مگصوده اليجدد عهد منه	او بنى هاشم ابنعشه حافينه

✽ اياضا فى رثاء الحسن (ع) ✽

صاحت بيهم المرثه در دوه	ابنكم وسط بيتى لا تدفنوه
او ندبت جيشها بالنبل در موه	ولا احترمت رسول الله ابنينه

* * *

رمت نعشه و خوته شايلىنه
 عسى ايدى الرماه ايكون تبله
 او رمتى بالنبل جدام عينه
 ولا گالت حفيده وين بتنه
 ابسهام الصابوا ابنه امصوينه
 عضيده يصوبونه ابمنظر العين
 وبوقاضل شهر سيفه ابيمينه
 و المن حيلنه الهاليوم مريود
 او مثل مروان يتعده علينا
 اعرفنك عضيدى او سيف يمناي
 اخوك الحسن وصه ابهاى لينه
 ابد ما يحب نهرق محجة دم
 او منهو السمته اجعده للعينه
 يم جدته اهنالكه ايدفونونه
 ابلحده ارتجت ابلاد المدينه

ما احترمت رسول الله ابنينه
 رمت نعشه ابعد د سبعين نبله
 حفيده الحسن تدرى بيه او شبله
 رمته اگبال عينه اولاً اختشته
 ما تدرى گلب جده رمتنه
 ابديچ الساع گلى اشحالت حسين
 از بنى هاشم حوالى النعش صوبين
 ينصاب الحسن و حنه بالوجود
 ما نكضب السيف او ندعى احيود
 صاح احسين يا جبدومه الواي
 ادرى بيك ما تتحمل الهاي
 وصه بالصبر نصبر على الهيم
 وانه اعرف يخوى الحسن منسم
 آمر للبقيع ايشيعونونه
 او من راد واخوانه اينزلونونه

✽ ايضا فى رثاء الحسن (ع) ✽

اليحى الضيف منها صح مفگود
 راعى الكرم عنها غاب وينه
 * * *
 ينادى يا عفيدى اگطعت بينه

راعى الكرم عنها غاب و الجود
 يحگك لن يلبسون اثيابهم سود
 * * *
 على گبره ازحنه والد اسكينه

اشحال الحسن لمن شاف عوده
عكب عينك فلا دهنيت راسي
جريب انت و حاطت بيك البلاد
شگلون من تمرد ارك الوفا
شگلون من يسئلونى يتاماك
بعدها ايتامك اتحب تكعد اويك
شگلون من يسئلونى اليتامه
اشاگلهم بعد ما ترجع ايامه
گام امن الكبر و الدمع نثار
اندفن ذاك الذى منوه الخطار
ضل حسين بعده عشرة اسنين
دعوه البيعة الما يعرف الدين

او عاين طبرته ولاحت ابعينه
ولا بالعيد گلبي يحب زينيه
لچن شخصك بعد يانسل الامجاد
ذاك اليوم اكبر حزن لينيه
اشيصرهم بيو محمد بدياك
شگلون امن اسئلونى الحسن وينه
الابو جم يوم يرجع بالسلامه
بالتريان جسمه اموسد ينه
اورد بهله و خوته الذبيح الدار
الذى تروه الخلايج من يمينه
يگاسى الضيم من گوم الملاعين
يزيد البالخمر كزر اسنينيه

✽ فى محاوره الحسين مع الوليد ✽

يزيد البعد ابوه امبا يعينه
وده للوليد ايبايه حسين
او تعى امروه ابن الشيدالدين
اشلون ايصافح الزمار خممار
عيه ابهاى ضنوه على الكرار
او هدد عاد بيها ابهاى مروان
الدايم باللهو او بالخمر سكران
لا والله وانه ابن النبي المختار

الگضه بالخمر جمعت اسنينيه
او يسالمه امير اعلى المسلمين
اشلون ايصافح ايزيد ابيمينه
اليگضى الليل كله ابلعب الكمار
او گال امتنع لو كنه انفينيه
او گال اشلون ابايع لبن سفيان
المثل ايزيد امير ايصير لينيه
و بوى اهذاك حيدر على الكرار

ولو يصعب على فرگه المدینه
 للمسجد تعنه الگبر جده
 يشچيله او يجريمه و نینه
 او لن يشوف جده النبی ابکتره
 يبويه چن وریدك گاطعینه
 تضل ابکریلا يحسین مذ بوح
 او راسك عالرماح امعلگینه

ولو امشى او اهاجر عن هالد یار
 راح اومشه ابذاک اللیل وحده
 گعد یم الگبر دمعہ اعلى خده
 صلی او من فرغ نام علی گبره
 خذاه او قبله او شمه اعلى نحره
 یبني اعليک هذا انکتب باللوح
 او یضل جسمک علی التریان مطروح

* الحسين يود عقبر جده * و خروجه من المدینه

او عزم یترك او طانه المدینه
 او آمر تحضرا هذ یچ الرجاجیل
 الکل منهم الصمصام ابیمینه
 او یتکفلون بخدور الخواتین
 او زینب گامت ابهامی الضعینه
 ابهوا د جن عزیزات ابوالحملات
 ابوجود ارجالها الیوث العرینه
 ابضعن حسین هالحفث ارجاله
 العليلة اتصح ابوی حسین وینه
 اترکتنی ابدورکم ما فترونی
 او یخلون النزل موحش علینه
 یسلوها اشیسلیها علی احسین

انتبه من ذاک طیفه او تصب عینه
 ودع گبر جده او عزم ایشیل
 احضرت ذ یچ النشامه راجیه الخیل
 آمرهم یرچبون النساءین
 الهن بالدر لا تلحج العین
 تعال اوشوف من رفت الرایات
 مشن واما نات الفاطمیات
 مشن من یثرب بهای الجلاله
 الضل بعده ابمچانه اشلون حاله
 يبويه السیبتنی او رحت منی
 عشیره ابفرد یوم اتشیل عنی
 ومحمد یچیها وم البنین

اوياها ايطوحون النوح بونين
 راح حسين عنه ابذبح الاخوان
 بگينه اعلى الولى نسل الركب
 يگولون الولى راح امن ادينه
 او خلانه ابخزنه ابهاى الاوطان
 هم يرجع ابخوانه او بنينه

✽ بكا العليله ومن يبقى معها لفرق الحسين ✽

هم يرجع ابخوانه او بنينه
 او يلى ضلو ابهاى النياحه
 بالدم طيراجه صايخ جناحه
 اعلى دار حسين وكر ذاك الغراب
 علامه جاى بيها امشان الاحباب
 شافته العليله او زادهما
 وحت لم البنين اگعدت يمها
 اجو شافوه متخضب الجنحان
 وين حسين گال انذبح عطشان
 تركته بالشمس عريان مطروح
 او شفت راسه اعلى اعلى السمهرى يلوح
 او يمه امجزره نيف او سبعين
 او زينب سافرت ويه النساءوين

او نسوى بالمدينه ايام زينه
 ما حصولو عكب حسين راحه
 يتمرغ او تجرى ادموع عينه
 يتمرغ او دم العين سچاب
 دم من نحر ذاك الجاتلينه
 وحت تبچى او تعنت دار عمها
 تگلها اغراب جاى ابخبر لينه
 گالو علم عندك بيه الاحزان
 او راسه اعلى الرماح امشهرينه
 امحطم بالعوادى او زينب اتنوح
 او حتى الطفل يمه ذابحينه
 على التريان ما حصولوا تكفين
 للشام او وليها امگيدينه

✽ ✽ ✽

المكه من وصل نور المدينه
 اجت ليه الكتب من اهل كوفان
 اجتله الكتب د جبل عجل لينه
 د جبل واحنه الك شيعه بيريسان

الاميه ما نريد ابصير سلطان او نريد انته الذي تحكم علينا

* ارسال مسلم و خروج الحسين من مكه *

ان ا اتاخرت ودي من اهل بيتك
الشيعة كل وكت تنتظر جيتك
بعث ليهم اهداك الليث مسلم
اشما صار او جرى لحسين يعلم
ودع لبن عمه ابنصف رمضان
ابخامس فطرطبها صاحب الشان
كتب لحسين بالبيعه اخذها
بعد ما حسب اشيد روراها
اجه ابن زياد وهى انگلبت ابساع
عليه اتدور و الفزاع فـزاع
غده ايدور ابظلام الليل وحده
طلعت شافته ادموعه اعلى خده

* * *

وگف يم باب طوعه ايجرونينه
طلب ماى الذى ايبرد غليله
شرب منه او غده دمعه يسيله
تگله اشريت هذا الماى منه
عگب نبيج البيعه امطاردينه
راحت جابت الماى الجليله
دمع مخلوط من دم تصب عينه
واگف روح لهلك عاد عنه

✽ فى رثاء مسلم (ع) ✽

هلى وين الاهل برض المدينه
 غريب اولا الى ناصر ولا اعوان
 يكللهم ابنكم غادرينـــــــــــــــــه
 انا مسلم الضيفى احبيلـــــــــــــــــه
 ابن عم الرسول التعرفينـــــــــــــــــه
 هله بمسلم هله ابضنوة الطيبين
 گلها الكتبت انگلبت عليـــــــــــــــــه
 لچن بعد الفجر شنهوا لجره اوصار
 اجت من كل كترمتو ارد يـــــــــــــــــه
 او خله الروس منها تارسه البر
 ما خله من اهل كوفان عيـــــــــــــــــه
 او بيها اتوارد و صاحب الغيره
 من جابوه امچتف گايد يـــــــــــــــــه

* * *

مسلم ما دريتوا امچتفينـــــــــــــــــه
 سيفه ابرگبته او بدمعه ايتجاره

ابو ظاهر سمعها او جذب ونه
 هلى برض المدينه ونه ابكوفان
 وينه اللى يصل لولاد عدنان
 يها لجره دضيفينى الليـــــــــــــــــه
 ابن اخو حيدر على اليحمى دخيله
 تگلها دخل على الراس او على العين
 اسمعت عنك رسول امشان الحسين
 طب عدها او مسى ابها لبيت خطار
 عليه جرت الكوفه ازغار و اكبار
 طلع ليها او حمل حملات حيدر
 وحگ حيدر على لولا المگدر
 لو ما حفروا هذيچ الحفيره
 وسف ما حضرتها هذيچ العشيره

اريد انخه الهواشم بالمدينه
 من جابوه لعد گصرا الاماره

✽ فى رثاء مسلم بن عقيل ✽

يخلصونه من ابن زيح اللعينه
جسورا و للمنيه فاتح الباع
يشوفونه ابدماه امخضبينه
يوم عالقصر گاموا يصعدون
يريد احسين يمه احسين وينه
او بعدها اتوجه او سلم على حسير
الذى كتبو لك انگلبو علينا
سلامى اعليك هذا الصاربيه
رسولك شدوا يساره ابيمينه
او قطع راسه على قصر الاماره
رماه والناس كلها حاضرينه
ولا چنهم اجوله ايبا يعوننه
ولا چن لبن عمه امبا يعيننه

* * *

شال حسين من مكه ابنيننه
ابيوم البيه مسلم هاجمه البين

عسى اهد يچ العشيره تشن غاره
من دخلوه فلا سلم ولا ارتاع
عسن تحضر عمامه ابذ يچ الساع
عسام حضرو الحاله او يشوفون
و هو امچتف غريب ايد يرالعيون
من اتعلى القصر صلى ركعتين
عذرى اتقبله امچتف الايد ين
الذى كتبو لك انگلبو عليه
انا اتجد مت گبلك للمنيه
تعمد له اللعين ابكل جساره
عسائه انشلت ايمينه او يساره
غده ابحضر جمعهم يسحبوننه
ابسككهم والشوارع يچروننه

ابيوم بيه مسلم حان حيننه
ابيوم الترويه الثامن مشى حسين

✽ فی ملاقات الحسین بالحر ✽

مشى اوشد للعراک ابن الميامین	الهواشم حفت ایدیج الضعینه
وصل لزرود ضعنه ابو الیمه	خبر میشوم جاله اوزاد همه
انچتل مسلم سفیره و بن عمه	صفگ بیده الحسین اوجرت عینه
گلهم یحوتی مسلم گزی او راح	های اول مصیبه و الکرد لاج
نرجع لو الثاره نلس اسلاح	گالوا للحرب و آمرعلینه
گلهم عاد جیبولی حمیده	جابوها او جذب حسره شدیده
مسح راس الیتیمه حسین بیده	خانج عبرته او مخفی ونینه
تگله تمسح ابچفک علیسه	یعمی های حالت یتم بیسه
اخافن والدی ضاگ المینه	او خلانه یتامه اشلون بینسه
یگلهها مویتیمه انتی ابو جودی	و اعلی الناس والا یتام جودی
الیتم لو گطعوامنی ازنودی	ابدیج الساع تتیتم اسکینه

* * *

شد رحله او مشی ابدیج الضعینه	ابأمان الله وخوته حافینه
اشچم منزل گطع بهدیج الرجال	لن الحر ابدریه ابألف خیال
سگاهم بالظهیره مای الزلال	اوسدگ جازوه ابشین امکان زینه

✽ ملاقات الحسین بالحر ✽

امنعه من الفرات اومات عطشان ولا بلو دلیله لچان لهفان

الطفل بالسهم نحره امطوگینه
 او صلہ او یاه صلاة الظهر فرضین
 او گلہم انتم انه لو علینہ
 بعثنی اعلیک اد خلنک للبلاد
 بألف خیال د ریک لازمینہ
 اذا ما چان هالموقف یهمک
 الحچی جد ام اظن مرجعک لینہ
 و ابرکب الحسینی امراج البین
 وبد ما سار خطوه او یه الضعینہ
 اشو اتراکم علیه ابہای ہمہا
 اسرار الکون عندک من نبینہ
 و سمہا نینوه و العقر المخوف

غیره ما بگت لشرار کوفنان
 ضل الحر املازم و یه الحسین
 صلی او خطب بیہم و ہم جاثنین
 گال الحرانا گاید ابن ازیاد
 اسدن هالدرب لا رایح اوراد
 گال حسین اذا تکلک امک
 لچنہا ابعاقة امک افهمک
 سار حسین و الحر سائر احسین
 و گف مہر السبط ما حرك ایدین
 سئل یسباع هالارض اشاسمہا
 گالوا تسئل او عندک علمہا
 اسمہا الغاضریه او وادی لطفوف

✽ فی نزول الحسین (ع) بکریلا ✽

تراهی کریلا البیہا انزلینہ
 وعد من احمد المختار جدی
 او جسمی بالعوادی راضینہ
 ابہای الگاع الاگی اجیوش امیہ
 ولا یحصی ابعدد جیش الیجینہ

و سمہا العد جمیع الناس معروف
 صفگ بیدہ او گال ابہای وعدی
 اضل ابکریلا معفور خدی
 د نزلوا بہا لارض یهل الحمیہ
 ابہای الگاع کلہا اتجر علیہ

* * *

اختلگنہ الکریرلا اولیہا انتشینہ

من اول های مکتوبہ علینہ

هذا نكتب من ربي عليه
 حشري او نشري ابهاي الوطيه
 ابهاي الارض تتذبح انصاري
 ثلاثه اعلى الثره والچفن ذاري
 ابهاي الارض تتذبح زلمنه
 ابهاي الارض تتسلب حرمنه
 ابهاي الارض تتيسر النسوان
 او تطب بعد الجلاله ابوسط د يوان
 اشگلب زينب ابيوم سمعت حسين
 تگله ارجع يخويه ابهالنساوين
 گلها هاي يازينب بعیده
 اخيچ ينگطع لازم وریده

احلن کون برض الغاضريه
 او يصير الكونه الباري عليه
 ابهاي الارض ابگه ايكون عاري
 او راسي بالبلاد امشهرينه
 ابهاي الارض تتفرهد خيمنه
 اوچم طفل ابطفل ساحگينه
 او تفارگنه او تسير البلد كوفان
 او وياهم عليلي امزجلينه
 لفته و المدامع على الخدين
 لرض طيبه ولا تمهي ابسينه
 اخوچ حسين هذي موش بيده
 او لازم على الرضه اتعاينيه

* في نزول الحسين بكرلا *

يختي انتي الشريکه ابنهضتي هاي
 اوصيچ ابهلي او جملت يتاماي
 * * *
 لو عنج فرد مشيه مشينه
 تصيرين الكفيله ابضعن الايتام
 بالكوفه يخويه او بلدة الشام
 مصايب ترمبيچ اتشيب الراس

ابو گعة كبرلا اتگومين وياي
 لو عنج فرد مشيه مشينه
 * * *
 تصيرين الكفيله بالضعينه
 او تبارين الحريم ابذيج الايام
 ابصرچ هالمرار اتقابلينه
 اجرعيها او شربي لها من الصبركاس

والاعظم بيت حيدر فرجة الناس
 تكله أنه الود يعه العشت بحماك
 يخويه اشلون اشوف الشمريد ناك
 يخويه و الشماته اعظم عليه
 ونه بت فاطمه الزهره الزجيه
 يهون اعليك وانه اريات الدلال
 الهال عيله ترید اتبارى ارجال
 لچن غير الصبر ما اشوف چاره
 اعوفنك طريح ابها المعاره

الشماته من الموت اعظم عليه
 توهدي او تذي نبي ابولية اعداك
 او يحز منك ويريدك يبو اسكينه
 اطب ديوان وين اهل الحميه
 وبوى الطوع الجان ابيمينه
 اگطع للفيافي ابرفتك انذال
 او حريم احنه بسفرنه اشلون بينه
 الهای اترید بين امی جساره
 الگلب ما ايطاوع انعوفك رهينه

* في الجيوش التي زحفت لحرب الحسين (ع) *

ابوالسجاد من حط بالضعينه
 اول راية الشدت على حسين
 اسيوف ارماع شكت نبل صوبين
 اتجمع جيشهم والعدد مليون
 خطب بيهم او گللهم تسمعون
 انا سبطه او حفيده ابن الزجيه
 هذي لامت احروبه عليه
 اوصاكم ابحبته اولاده الاثنين
 ماكو غيرهم بالخلگ سبطين
 گالو له اعلى حكم ايزيد دنزل

اجوله كل فرد يطلب ابدينه
 راية بن سعد والكل مسلحينه
 اعلى حرب حسين كلهم طاي عينه
 مگد هم لعدومه يسفكون
 تعرفون النبي الهادي نبينه
 ونه الجدي يوصي دوم بييه
 تنكرونه او يوصي دوم بينه
 گال ابحسن او صيكم والحسين
 انگلبتوا ليش فد گلبه عليه
 او ابد ما تحس ابخشية النذل

او نود يك ابكرامه ابداره اتحل
گاللم عجب تأبى المـروه
ما سلم ولا اخضعن گـوه
خله ايصير كلما صار خله
ابيع الدين و الجدى شگله
اشلون امهل اليزيد ابدىن جدى
لضحى اولو يضل معفور خدى

اميرالمؤمنين اهوه او ولينه
ابايع للذى ابخره تـروه
ولا مديت يمناي ابيمينه
اموت ابعضولا عيشن ابدله
اليزيد ابن الدعيه انبيع دينه
ونه اسرار النبى المختار عندى
الموت ابشرف ليه احنه اعتنينه

✽ خطاب زينب مع اخيها الحسين (ع) ✽

عسى يا يوم عاشر لا يجينه
ليلة عاشره و اشلون ليله
تعاين عيلة ابن امها ثجيله
اجت لحسين زينب والدمع كات
يخويه گوم رده گال هيهات
يزينب وين ردتنه بعیده
باچر بالجثتمتلى البيده
موعود ينخويه ابيوم عاشور
ابهى اتخلص الشبان البدور
وعدنه انخلص ابهى الوطيه
اشوف اجساد اخوتى الكل رميه
او على الاكبر او جسام المچنه

او عسى ما مرت الليله علينه
زينب حايره الدمع تسيله
البيها امطنبه اهذيج الضعينه
تگله يا كفيل الفاطميات
بعد هيهات نرجع للمدينه
اخيج رده ما تصح بيده
باچر تحمل اليوث العرينه
وانتى ابهى عندج علم مذکور
وعدنه كربلا اوليها اعتنينه
ونه صابر اشما يجرى عليه
وخوى اتطیح يسراه او يعينه
او جميع انصارنه اللى اتعنو انه

اويه ثبتست الظهر محد يضل منه
 او حتى الطفل يميذا بحينه
 من سمعت حقي احسين الحزينه
 اصرخت باجيه الكشره عليه
 عسى يا ريت لا جيت امن الاوطان
 ولا هبت عليه ارياح الاحزان
 ولا اشوفك عالترب يحسين عريان
 او راسك عالرماح امعلگينه

✱ فى وحدة الحسين (ع) ✱

جيتى اشلون جيه ريت لا جيت
 عسى گبلک لنام ابگبر يا ريت
 يخويه انه العزيزه او ترخصونى
 برض غربه ابحریم اتفارگونى
 يگلله اليراعى رب العباد
 يختى اولو گطعتو الذبيح البلاد
 و الاعظم وگفت ا يذبيح الدواوين
 او راسى ينضرب وانتي تشوفين
 نادنه عسى لا اوصل الهى
 ابد يوان اوگفن چاوين واليى
 مهو موجود عباس المچنه
 عجب يحسين تتبرون منه
 يبن امى ولا الهالگا عوصليت
 ولا الجسمك اشوفه امگطعينه
 عگب ما بالجلاله اتخدرونى
 يخويه حسين من وصيت بينه
 او عينچ عاليتامه او على السجاد
 چم ضيم او مرار اتشاهد ينيه
 او جد امچ يسيون ابوالحسنين
 او يزيد ايگول اكبر عيد لينه
 ولا ابراسك اشوفن تشمت اعداى
 مهو موجود حماى الضعينه
 اطب مجلس و هو راعى المحنه
 الاختكم ما نظر واحد ابعينه

* * *

يوم العاشر اگشر يوم لينه
 احسين الیطلب الناصر يعينه

اول ما برز شمعة الشبان
انا ابن حسين گلهم يا آل كوفان
صرخ بيها او حمل چن على الكرار
فرت واليفر يلحگه البتار

على الاكبر لعد خطة الميدان
الذى كلکم أنگلبیتو علینـه
او غدت ذیج الزلم والخیل طشار
یلگطوین راعی العلم وینـه

* فی رثاء علی الاکبر (ع) *

راواها العجايب والغرايب
كفو ابن حسين اله ابيوم الحرايب
على الكرار چنه نهض ليها
مثل صل الرمك يزرك عليها
عگب ما حومة اطراده خلاها
احسين ارويحته يم شبه طه
ليله واجفه و اتعاينه اشلون
اسئلته گال لبنج برز ملعون

او شربها ابكوه وس المرمصايب
على الكرار چن ليث العرينه
صرخ صرخات چنه الاسد بيها
وهي اتريد المفرو المفروينه
ابن غانم اجه ابمشيه ايتباها
واگف للولد شايع ابعينه
اهناك اتشوف منه اتغير اللون
يعدونه بألف المجابلينه

* * *

يگللها اندعى لبنج يجينه
يمن رد يت يوسف من بعد حين
تره اعلى ابني دليلى صار شطرين
استجاب الله دعى ليله الولدها
گطع راس ابن غانم حتى سعدها
ذب راسه اعلى ابوه حسين فرحان

يويلى او طببت الخيمه الحزينه
اريد اترد عليه ضوة احسين
اخافن ما يرد الولد لينه
او نصر الاكبر او جندك مردها
و جاها او راس ابن غانم بدينه
جبتلك راس ابن غانم بيريسان

او جبتلك راس بكر صايد ينه
يبويه من العطش ها لضعف حيلي
بعيد الماي يوليدى علينه

عادات الملوك اتصيد غزلان
وريد الجايزه انفطر د ليلى
صاح احسين يبني اشتتكيلى

✽ فى رثاء على الاكبر (ع) ✽

بعد ساعات تشرب من الكوثر
واگف على الكوثر يرتجينه
يومك يا اوليدى اوليك معدود
ابعلى الكرار ذكرهم اسنينه

* * *

ابعلى الكرار ذكرهم اسنينه
امطلك للحياة او باع ليها
رمحه ابيسرته السيف ابيمينه
اجه العبدى او غده ايدور الغفله
صكه او وگع نوره خاسفينه
ولتنى اسيوفها اوسمر العوالى
اجاله احسين شافه امفصلينه
ماكو امجان اشك من هالارماح
يشبه المصطفى ابمنطقه او زيننه
لچن ساعه او اضل وياك مطروح
ابوك اعليك ما تسمع و نينه

اصبر يا الولد يبني يا الاكبر
ابچف جدك ابو الحسنين حيدر
يبويه امودع الله او سدر را ردود
اريدنك التحيى ايام الجدود

برز ليث المشكر من عرينه
ابها لحمله اشعمل ناس بيها
صگرو اعلى الكطمه حوم عليها
عگب ما شال ذاك الجيش كله
بدر بربع طعش نوره ابمحلته
صاح اعلى الابو الحگك شوف حالى
عسى اتجينى ابعجل تجمع اوصالى
گعد يمها او بچه او فوگه انحنه او صاح
شبر ما بيك سالم من هالاصفاح
لو اضلن لجيم العمر بالتسوح
بيك اجر وروح وانه ابگلبى اجر وروح

* فى رثاء القاسم بن الحسن (ع)

وجت زينب او وياها الخواتين
يشوفنه العزيز امكطينه
طول ابطول و امتددت يمه
من شافت الشاب اموزرينه

* * *

ما راد العرس ما راد زيننه
اجه العمه او دمع عينه ايتحدر
يدوروين راعى العلم ويننه
المراجل للهواشم تاج ليها
وهو اتلثعش بس عدة اسنينه
اوياما جيمة اللفها او طواها
وهوينهم مثل حامى الضعينه
لبو طالب اشما كثرت اولاده
او يعمرون الحرب لو طابينه
شبل الحسن من دوحه المختار
منعوتين كلهم وينه ويننه
او تالى سلم امشان العنيه

شاله حسين لخيام النساوين
دارن فرد دوره اعليه صوبيين
ليله اعلى الولد طاحت تشمه
اوشو صفك بعد حالت العمه

طلع شبل الحسن بسفه ابيمينه
ما راد العرس من راح الاكبر
طلب رخصه او برز ذاك المشكر
خله الميدان يوم صرخ بيها
سيفه صاجعه او نزلت عليها
ياما كريل ابد مهم رواها
ردت ليوره او نكست لواها
شهادها من النبى عد هم شهاده
الشجاعه لهم على الناس بزياده
او تعال اوشوف قاسمهم المغوار
او جده البالحرايب على الكرار
اخذ له ابكرلا حگه الشفيه

✽ فی رثاء الانصار (ع) ✽

اجه الازدی او تخفاله ابخفیه
 اجاله حسین گلی اشحال گلبه
 وصله و انحنه او د معه یصبه
 او شرگ راسه او هو هه او غربت عینه
 چتل لزدی او چتل کلمن ابد به
 یجاسم خالد رب ترجب اسکینه

* * *

انتخت ذیج الزلم جدام عینه
 اسعرت نار الحرب واهمه اعتنوها
 انصار حسین فرسه او حصولها
 عگب ما تتسعر حومة المیدان
 هذا الیوم نوصل کون رضوان
 لبوالسجاد نفدی المال والروح
 ریحنه بنصرته والخالف ایروح
 اله لو نندیح سبعین مـره
 حلوا من انام یمه ابفرد غبره
 صدگ نالوها دنیا او آخرته
 مدفنهم فرد حاره سویه
 عگب ما عمرو حومة المیدان
 اجاها حسین متکسر الجنحان
 امجد کله فرد سیفه ابیمینه
 او رویه الجیش لفوها او طورها
 نصرتک دور یناها او لگینه
 فرد ساعه او نطبها الذیج الجنان
 الجنه امفتحه او تنتظر لینه
 انصار احسین مکتوبین باللوح
 الف مره حلوا من اتکطعینه
 حلوا واحلی تری من الشهد واطره
 نحب اگیورنه یمه او حضینه
 یمه اگیورهم بالغازیه
 او بالجنه ابقصور امجاورینه
 هو و من الا صایل علی التبرسان
 ینادی یا حبیب ازهیر وینه

✽ فی شجاعة العباس (ع) ✽

ابو فاضل لزم سيفه ابيمينه يگله الصبر گوز بعد عنه العيله امن العطش ماتت عليه المراحل و الحميه ابيومها تهيج و ذريه بالهوه او راس ابوسكينه اعرفك من ترید ابهای تگدر انام ابكربلا هالوعد لينه بعض من هالشجاعه ايكون يدرون نجابل لو تجر كلها عليه ابو فاضل او فل للموت باعه او هوه او بالعمد راسه فاضخينه	النوبه دارت الحامى الضعينه طلب رخصه امن ابواليمه او تعنه اسمع بالخيم صغيره او حنه شنهو الحيل اريده غير للضيغ ابن زياد اخلى عسكره اصريج گله حسين اعرفك نخر حيدر لچن تدرى ابوعد نه او بالمگدر لچن منهم دخذ حگك اليعرفون احنه لمن صلب هزاز الحصون اى واللها و رسم خط الشجاعه فناها او عالنه رگطعوا اذراعها

* * *

او منه گطعوا يساره او يمينه او شاف الراس منه صار نصين صرخ صرخه او شلع سهم البعينه	هوه اعلى النهر راسه فاضخينه اجاله حسين شافه بغير چفين او شاف السهم فيض ناظر العين

✽ فى مصرع العباس (ع) ✽

تري ظهري اعلى فگدگ صار مگسوم	يخويه نهض يشايل بيرغى او گوم

اعلى اخوك احسين كلها التجت الغوم

اليريد الثارو الیطلب ابد ینــــه

ابهای العلم بعدك حیرتنی
د ریت اتوحدت من فارگتنی
یشیاله الطحت عنه اکسرتنی
چنت رجوای یا حامی الضعینه
تری زینب علی الباب اوتتانیك
علی الحومه تراهی ترجب اعلیك
ما تدری الزمان اشعمل بینه
لحتی ایكون اعالج طلعت الروح
اشلون ارجع وعاین زینب اتنوح
اشلون ارجع وعاین زینب اتنوح

او فاضت روحه او صاح الاخو حسین
یا عباس اخو مثلك بعد وین
نخر من حیدر الریاك لینه
هو ایحاجیه اولنه غرب العین

* * *

من عباس رد یجذب ونینه
تگله وین عمی جیت خالی
یولی اتلگته تسئله اسکینه
ترکت اعلى النهر چثة الوالی
یگله عاینینی اشلون حالی
ترکته اعلى النهر من غیر چفین
عمج بالمواضی امفصلینه
او من عمج یبویه راحت العین
اچفوفه امگطعه والراس نصین
اجت زینب تسئله اشلون عباس
او راسه بالعمود امهشمینه
اچفوفه امگطعه والراس نصین

* فی مصرع العباس (ع) *

فارگته عضیدچ مامن انفاس
روحه فایضه او غربت عینه

و جيتج منكسر ظهري عليه
 تركته اعلی النهر جسمه رميه
 بعد هيهات د هرج يرجع اردود
 او راسه ايطيب من ضربة العامود
 صاحت زينب او جذبت الونيه
 على العباس ما يخلص حزنه

* * *

عگب ما خلصت اصحابه او بنينه
 بعد ماتم بجيه من اهلننه
 عينه غارت امن العطش منه
 شاله و اعتنه و الدمع منذرروف
 گاللم صعوا و اياى معروف
 د سگوا ها لطفل گطرة اميه
 کاسر رگبته ما بين ادييه
 اتجسم جيشهم بالراى صوبيين
 او منهم گال لا اتخلون لحسين

اعلى ابو فاضل احزام الظهر ليه
 اخيچ بو الفضل لا ترتجينه
 و خوج اتعود اله اچقوفه اعلی الزنود
 او تجبر بعد يسراه او يمينه
 هنوبه ترى اتکور حملننه
 الف يا حيف كسرتنه ابو لينه

* فى رثاء عبد الله الرضيع *

صاح الحرمله بن سعد د سمع
 اتأكد شوف نحر الطفل يلمع
 عين حرمله سهمه ابرگبته
 اريدنك نزاع الغوم تگطع
 اريدك بالسهم تگطع وتيننه
 او صابه و الطفل مات ابحسرتنه

گزه وامن الشرب ماضاگ عينه
اخذ دمه او رماه للسمه الریه
او تالی رد عليها ذابحینه

* * *

طلعت بالعجل تسئله اسکینه
او جبت لی اویاک من المای شربه
ابد لالی بالسهم امطوگینه
وجتله الوالده او شنبگت ولدها
تشمه او تلثمه الولها الحزینه
ییمه ابوسط گلبي الجنة اضمک
ابسهم نحرک افادی امصوبینه
منام اللیل خلانی ترانی
ولا اردن اخلافک للمدینه
واگعدک وشوف المهد خالی

ثلث تيام ما بلو چبد تــــه
الله الحال ابو السجاد گلبيه
ستشهر ابحظن امه تربــــه

اشحاله من رجع شایل جنینه
عساک اسگیت اخیی او برد گلبيه
گلها هاج اخوج اللی تربــــه
شافته او غدت تخمش ابخدها
علی اچبد الولد خلت چبدها
تگله يشمامه او تسمعه امک
ییمه وین احبک وین اشمک
يعبد الله سهم نحرک سبانی
عسانی بالگبر گلک عسانی
اهز مهدک يشمامه ولا لــــی

* فی خطبة الحسين فی الجيش *

لچنه امگدر اتروح امن ادينه
احس بیها ابنهاری او باللیالی
مگلت ابکر بلا اتروح امن ادينه

* * *

اشدت للحرب والسيف اییمینه

نسیت اهذاک یولیدی دلالی
یبني نبلتک دوم اعلی بالی
گلت تخلف علیه اریای تالی

ضل احسین ما واحد یعییه

تعنه او خطب بهذيج الجماهير
 اگولن چان عدكم فرد تقدير
 آناه حسين ابن فاطمه الزهراء
 وصه باعترته واحنه العترة
 او ليش اليوم جريتو اعليه
 هم عدكم جواب اهنالك ليه
 من يستلکم المصطفى المختار
 تگلوله گصد نه ابجيش جرار
 ما جابوه الا ابنيل ورمح
 وهو ابذيج الشجاعه جهجراوصاح
 يبو اسكينه حله يومك بالا يام
 لخلي اليوم سيفي يلگط الهام

او گلهم تعرفوني احسين مو غير
 انسبوني منهو آناه او من نبينه
 بنت المصطفى اتعرفون قدره
 وانتو اتجمعيتو الكل عليه
 طمع منكم ادولة بنى اميه
 بالمحشر اذا اهنالك التگينه
 شنهو اجوابكم بهذيج الدار
 على ابنك بالهنان ي او شرعينه
 او عليه التجت الصوبين بصفاح
 هذ اليوم يومك يبو اسكينه
 انا المثلى ابد هيهات بنظام
 او لخلي الرمح يلگط وينه وينه

✽ فى شجاعة الحسين (ع) و مصرعه ✽

احنه المن گبل آدم نشينه
 احنه ابا ساگ عرش الله انكتبنه
 ما يحتاج النعرف نسبته
 اعرفكم ابقدرته النظاه
 ذاك السيف لفاها او طواها
 نزله العهد وعدك عاد يحسين
 صاح النوب يسيوف الملاعين

و انوار ابعرش رينه زهينه
 او بنوار العرش رافع رتبته
 اعلى اها العالم من الخارج عليه
 جر سيفه او غدت فوجه ابد ماها
 لو راد النصر ما بگت عينه
 انطيت العهد دمك ينصرالدين
 اخذ ينى او هوت بيه متوارد ينه

خلو ذاك جسمه الزان عالزان
او فوگ العطش راسه امفرگينه
يطلب ماى ما حصل بالانزاع
او يشوف ابنه او عزيزه امهشمينه
يصهل يخبر اشصابير على حسين
يخويه الخيل هالجمت عليه

* * *

يخويه بعدك النويه انو لينـ
يخويه والعليل امريض وانحيل
يبو السجاد گلى اشلون بينه

اويلى اتواردوه اشلون عدوان
وهوه ايصبح يا جداه عطشان
يجده شوف هذا بنك على الكاغ
عجب ما طب على الكرار فزاع
فرمهره يحمم للصواويـن
اطلعت زينب تناد يه اوگعت وين

يخويه الخيل هالجمت عليه
يخويه بالمخيم هجمت الخيل
يخويه اشحالنه لوهود الليل

* فى ليلة الحادى عشر *

ما اگد ر اوچدك وين ماوين
بعد منهو اليحن عگبك عليه
هذا الحمل كله تگلته اعليـج
من تمشين عنه او تتركينه
ياربها ابد ربها فوگ الجمال
او تراهى ابد متج بنتى اسكينه
او تشوفين المصاب هالعجينه
او وياچ العليل امزنجلينه

* * *

يخويه وين طايح ياضى العين
يخويه الحيرتنى ابهالنساوين
گالنها ابلسان الحال اوصيـج
يختى ابهالدرج ربيـج يراعـيـج
يخويه هلة هله ابهالعيـال
اطفالچ بالدرب لا اططيح الاطفال
يخويه انتى الشريكه ابهالمصيه
تطبين ابمجالسهم غريبه

ترى راحت اها لینه امناد ینه
 او بکینه بس یتامه و جیش نسوان
 او یشوف اشلون من لیلہ علینہ
 اخوی احسین راح او راح عباس
 و اریدن یحضر الکرار لینہ
 علی السجاد و ام کثوم عمتہ
 ما ناموا اللیل اماسهرینہ
 بیویہ انهض او شوف ابکرلا امشوار
 ولا تطلع شمس و احنه ابسینہ
 او یتیمک یا علی اتشفاد موعه
 الصدر عالظهر منه امطبیگینہ
 علی الکرار لو هذا شبیهها
 تگلہ ابعد یها للی اکطعت لینہ
 هلیله زلمنه ابهای الو عار
 او هذا اللیل کله امحاسبینہ
 او گلها جیت الحج گاطع البیده
 اشبیدی اعلیج زینب یا حزینہ

* * *

یوم اهدعش یومه اعظم علینہ
 نرید انشیل و انفارگ هالبدور
 و خوته عن اشماله او عن یمینہ
 عسی لامر علی زینب ولا لاح

یلیل ابعد ولا تجبل علینہ
 ترى اللیلہ العشیره علی التریان
 عسی ایطب کر بلا خیال الحصان
 یشوف اشلون لیلہ تشیب الراس
 ما یقبل الشخصی تنظره الناس
 اهذاک اللیل زینب جسمتہ
 او طول اللیل اهیہ اتکلفتہ
 گبل طرت الفجر ندمت الکرار
 عسی بس لیل یبگه اولامن انهار
 علی انتہ امان الکل مروعه
 د ریت ابابنک الرضا اظلو عه
 اهناک اویه الفجر بین علیها
 املمم من بعید اوجای لیها
 احنه ابنات حیدر علی الکرار
 راحت کل خیمنه ابشبت النار
 ارخه عن لثامه او صفگ بیده
 ابوچ آنه او ابوالگطعو وریده

الصبح لا صار ریتہ اولا یجینہ
 یا یوم اهدعش من شهر عاشور
 او نخلی احسین عالتریان معفور
 او یلی اشلون ذاک الیوم مصباح

تشوف اجساد اها ليها بالا بطاح ولا واحد المنهم دافنيه

✽ فى يوم الحادى عشر ✽

نادت من يشيل احسين و اهله
وين اليوصل امحمد يگلّه
عاده لليموت ابلده اسلام
مهو ييگه ابارضهم ثلث تيام
اريد انصب العاتم للنياحه
لاچن وين تحصل بعد راحه

* * *

عگب عباس حماى الضعينه
انياگ اليسر جدموها للعيال
استعدن للسبى پريبات الدلال
ركب عيلته السجاد كلها
زينب تفگد الحرمة او طفلها
اويلى امن استون كلهن بلنياگ
جدوا على الكوفه والضعن ساگ

شمر هالنوب يتامر علينه
او صاحوا للنسا ركنها لاجمال
بعد ذاك الدلال الراح وينه
اهو او فخر النساء الشالت حملها
اهى اتحزمت لمبارة الضعينه
صاح النوب حاد يهن بالفراگ
او طيگ ذاك الضعن ضح ابحنينه

✽ فى وصول السبايا الى الكوفه ✽

نادت زينب اتمرته على احسين يحادى خل يودعنه النساء وين

عنك يا لولى غصبن علينا — ه
احنه بالضعن و الروح عدكم
ابد رينه اويه الرؤوس اترافگينه
او مصيرى ما اعرفنه ابهالعيال
اشاگول ابهالسفروينى اووينه

* * *

ابمسه ثانى عشر علگت زينـه
ظفر عنده اوگضه كلشى اليريدـه
هديه ليه راسه جايبينـه
على روس العوالى د نصبواالروس
اليعاين راس ابوه جدام عينه
يطيب الگلب لو طبن يساره
الشملة او للعشيره فرگينـه
او شاف امگيد ين العلى السجاد

نگله اود اعق الله اليوم ماشينـ
مشينه او عينه ترعه الجثثكم
بس الروس ضلت يم ضعنكم
يخويه اود اعق الله والضعن شال
نسوان او سفرو اركوب الجمال

الكوفه من اوصلت ذبيح الضعينه
ابن زياد آمر يوم عيدـه
قضى اعلى احسين راسه صار بيده
آمر يوم ثانى يوم منحوس
اوجد مولى على البالگيد محبوس
جيبولى النسـه ابقر الاماره
الگلب ادرك ابجتل احسين ثاره
اويلى او يوم طبو على بن زياد

* فى خطاب زينب فى مجلس ابن زياد *

يوم المن على ابانه اشتفينـه
ذاك الراس متخضب ابدمه
يضره بالعصى انشلت يمينه
يظالم لجل جده ما رحمتـه
او عصاتك تضره ابثغره اوجبينه

غال اليوم عيدى اكبرها لاعياد
او جابو راس ابو السجاد يمه
راس اللى النبى اثغره يلثمه
عسى انشلت يمينك ياالضربتـه
النبى دايم يقبله فوگ شفتـه

او خلت بالعرگ يرشح جبينه
 تگله بين مرجانه اكسبت عار
 النار النار بالضعيد بينه
 او تطفى نور جد نه النبي الازهر
 ارقاء او طلقناكم بدينه
 ولا اتكدرن منه بعض تمحون
 او تدومون ابرياستم علينا
 الاسم بالاذان ابليل و انهار
 او بالقرآن شجرتكم لعينه

عليه انكتت اهديج الحزينه
 تشبه بالسجع حيدر الكرار
 ابهاى الدار الك وابديج الدار
 حسبالك ابجتل احسين تستر
 لو گصدك تندج راس حيدر
 احنه اهداك اسمنه اليشع بالكون
 ابديج احسين مگصدكم تشمتون
 الرياسه النه او فخرنه النبي المختار
 او عمه الباخلد جعفر الطيار

* رجوع زين العابدين لدفن الحسين (ع) *

فقط هم النذل يدبح و ليها
 عليه او صاحت الكرار وينه
 ابمجلس واجفه او من غير والى
 عگب ما بالخذرو العز ريننه
 خمس اسنين چنتم تخدمونى
 عسى الينسه فضلنه انعمت عينه

اخرس او ما گدر يرجع عليها
 ابوالباقر و هى شبگت يد يها
 جريب انته يحيدر شوف حالى
 زمانى كسراهديج العوالى
 يهبل كوفان كلکم تعرفونى
 كل نسوانكم چانوايجونى

* * *

يدفن ذبيح الاجساد الرهينه
 يدفن ذبيح الاجساد الرمييه
 رجع ليهم اليدفنهم بدينه

من الكوفه رجع لمزنجلينه
 من الكوفه اعنته للغاضريه
 عاف احسين و اهله على الوطيه

وصله اوشاف جمعیه من الاسلام
 تعدد ڄم جسد المطبرینہ
 گلوله انتفگد للمطاعین
 اجیت ادفن هالاجساد الرهینہ
 انا الدفن الابو اودفن اخوتہ جای
 البگو صرعه او غصب عنهم مشینہ

امام او مایشیلہ غیر الایمام
 زلم نسوان حامت یم الجسام
 گلہم شنہو لمتکم ابہا الحسین
 انتہ امنین گلہم ضنوة احسین
 گلہم دحفرو و اتحزموا ویای
 ارید ادفنہم الماضاگو المای

* رجوع السجاد لدفن الاجساد *

انصار احسین التخصر علیہا
 احفرو اہنیہ او تصب ادموعینہ
 التعنالہ او تصب ادماع العین
 وهو الأده الوفہ من الخان لینہ
 او اجہ اودنگ علی المکطوع نحرہ
 او گلہم اکو امساعد یعینہ
 او علی الکرار لبنہ شاف حالہ
 ولا منہ عظم مو راضینہ
 و ابحظنہ دفن عبد اللہ الاصغر
 عگب ہالداہیہ الحلت علینہ
 او آمر یحفرون الصاحب الباس
 ینادی ابطیحتک عمی انسبینہ
 ما خلوه خافوا امن الملامہ

احفرو حفرہ او دفن سبعین بیہا
 اوشمال امن الغرب خط بعد لیہا
 دفن بیہا حبیب اعزیز الحسین
 باع اہلہ او حیاتہ النصرۃ الدین
 او آمر للابو ایحفرون حفرہ
 او شالہ او حیدتہ او نزلہ ابگبرہ
 خبرہم ابجدہ او یاء شالہ
 احسین امگطعہ ایمینہ او شمالہ
 او دفن یمہ شبیہ النبی الاکبر
 ینادی ہم اعیش او بعد اگدر
 او تعنہ العلگمی للبطل عباس
 او دفن عمہ بلا اجفوف اوبلاراس
 و الحر شالتہ ابیومہ عمامہ

بس ضل الذي رضوا عظامه

احسين اويه اخوته و صحبه و بنينه

* مسير السبايا الى الشام *

رجع و اتلگته عمته الحزينه
گلها جيتي امن الغاضريه
ولا واحد تركته اعلى الوطيه
اجتله اتسايله النسوان كلها
د فنيته الزلم حتى طفلها
حنت فرد حنه عيلة احسين
نعوف احسين و اخوانه مطاعين
او عگب ذبيح الجلاله و المهابه
آه يالدهر دولا به او عذابه

تگله امنين جيتك يا ولينه
د فنت احسين و اصحابه سويه
د فنت الاهل ماتم بعد عينه
او غده زين العباد ايفصل الها
ابحجر احسين و سده جنينه
او نادت هاي چانت يا خلگ وين
او راسه امعلگينه اعلى الضعينه
ابسجن حطونه ابهاي الخرابه
عگب احسين ماتم فرح لينه

* * *

شدت وانوت اهذبيح الضعينه
خولى او زجر متولى ابحد يها
او حريم احسين مشغوله ابنعبيها
من منزل المنزل و صلوا الشام
انصبو راس الحسين ابمنظر العام
ابعيد الظفر نصبو راس الحسين

الى الشام اليزيد ابن اللعينه
او شمر امره الذى نافذ عليها
معد ها وكت تبجى اعلى ابوسكينه
اعتقد كل ها لمسافه ابوسع تيام
او زينو للبلاد اشلون زينيه
على باب البلد والناس صوبيين

* دخول السبايا في مجلس يزيد *

ما عد هم من الا سلام عينه
المثل زينب تگلها خارجيه
النبي ابسيفه يگول انتصر دينه
صاب النبي ابخره فوگ چبده
و هو يضرب على ثغره او جبينه
تصبر الروح و الدمعه تصبها
او يگول ابهذه الراس اشتفينه

* * *

وانته اتگول بيه هسه اشتفينه
تصيب الراس و اتکسر اسنانه
ابد ما اتنزل التاج العلينه
واحنه بالفضل شايح فخرنه
تذوب انته او يصير الفوز لينه
او تتمنه اشياخك حاضره ليه
او يشمه ابمبسمه او مره ابجبينه
ابفتح مکه بنى اميه عتقکم
ملکتو او گد ريتو السهم بنه

مثل ذوله نگللهم مسلمين
برى الا سلام من هالخبيريه
او يسبون الوصى زوج الزجيه
اوشوف ايزيد واشسوه او تعده
ميدرى احسين طه ابصبر جده
زينب شافته او لزمت گلبيها
لازم شيبته الدمها خضبها

هالراس الذى ايقبله نبينه
عجب منك يمن مالک د يانه
مهانه اعليك ما هي النه مهانه
احنه البالاد ان اسمع ذکرنه
او د شوف ابعاقبة امرك خبرنه
يزيد اتصيب راسه او تشتمت بيه
شفت هالراس جده منحنى اعليه
جزى جده النبي ابيوم الملكم
چي هذا جزائه ايصير منکم

✽ زينب تائب يزيد ✽

او كلساعه ابقضيبك تضرب الراس
الماينهوك يانسـل اللعينه
كلت جبدة الحمزه او مثلت بيـه
ولك ما تخجل امن الله او نبينه
او گام ايسب على حامى حماها
على الطوع الكفار ابيمينه

* * *

يزيد اسكت ولا تجسر علينا
او طوعكم يهـل چنتم مشركين
او جرکم للنبي او سيفه ابيمينه
انته ذاك خاد منه من ازمان
واحه اللي ابوسط بيته ربينه
ترك فوگ الثره شيخ العشيره
او يتامانه تحن فوگ الهجينه
ابيوم البيه ناره تحرج الطير
او يعرفهاى نزلت عاد بينه
بيها حافتها الخدم صوبين
اسئلت هذا السبي من يامد يـه

ما تخجل او لازم بيدك الكاس
بشر ذوله ابمجلسك لوهم ارجاس
الهند جدته شنهو النعتب عليه
وانته الراس اخونه هيچ توليه
اغناظ ابن اللعين اوراد اذاهـا
ظجت بالبچه جعلت نساها

تگله زينب الحوره الحزينه
تسب حيدر السيفه شيد الدين
ابفتح مکه ولا کم ذاک ابو حسين
او هسه تفتخر چى صرت سلطان
يهـل الشام جدنه النبي الهدنان
او هسه ايزيد کم ما بيه غيره
او جلبنه ابيسر من ديره الديره
لنه اويـاه موقف لازم ايصير
يزيد الماگره آيـة التطهير
هند طلعت تعـاين للسبي امنين
مگصدها التعاين عيلة حسين

✽ خطاب زينب مع هند ✽

امين انتو تگول امن المدينه	هند تسئل من الحوره الحزينه
تگله من مدينه خير العباد	گالت يا مدينه من هالبلاد
الذى يروى الخلايح من يمينه	رسول الله الذى منوة الوفا
شى منهم بگه او تم ابتنيه	تگله اسئلج عن اهل بيته
ابدمه اوليج راسه جاينيه	تگله احسين هالخصبو لحيته
هند چى ما دويتى اشد يرالبين	هذالراس يمچ راس الحسين
او هسه يا هند ما تعرفينه	هند ما چنتى ابيتى تخدمين
او شگت جيپها ويزيد جرها	هند يوم اسمعت لطمت صدرها
يزيد اتبعت عترة نبينه	تگله عترتك محدد عترها
تکتل عترته او تسبى يتاماه	شنهو اجواب عندك عاد وياه
اهناك النار واهنيه اختزينه	ولك باچر جزاك اهناك تلگاه
يم بيته الذى اتجيم النساءين	يزيد آمر ابيت العيلة حسين
الماتم لبو اليمه ناصبينيه	او تنصب ماتم اشماهم مجيمين
لمن آمر يزيد ابرد العيال	گضو بالشام مده ابهذالحال
او يركبون الحراير بالضعينه	آمر يحضرون اجياد وجمال

✽ رجوع السجاد بعائلته الى المدينه ✽

او على النعمان آمر سيربيها على الكيف ابسره لا يظر ليها

لمن توصل ابراحه للمدينه

* * *

يمرزين العباد اعلى المدينه
كله عرج اعلى اهل الحميه
او نجدد لبو السجاد اربعينه
او لن جابر تعنه الكريلا ايزور
يگل جابر يعمى اليوم اجينه
يجابر ها الارض بيها انه بونه
يجابرو العدو ما رحم بينه
او چم حرمه الذى فگدت وليها
او نلگاها اعلى جسم الذابحينه
تصيح ابصوت زينبكم سبوها
يحامى الضايعات احنه انولينه
تريد اتزور ابو فاضل بدرها
يخويه اليوم زوارك لفينه

اريدن بالك اتديره عليها

مشه النعمان گأصد بالضعينه
او من وصلو جريب الغاضريه
نزور احسين و اصحابه سويه
عرج بالضعينه الذيج الگبور
تلاگه اويه الامام ابد مع منثور
يجابر ها الارض بيها ان بحونه
يجابر ها الارض بيها سبونه
يجابر نذ بحو چم طفل بيها
او چم طفله الذى اندور عليها
اجت زينب الگبر احسين اخوها
توها اختك من الشام ارجعوها
راحت بالحرم گصدت نهرها
تكله افراكم زينب كسرهما

* وصول السبايا الى كربلا *

يا عباس يا حامى الضعينه
ابضيم اللى جرى اوسادى عليه
من الكوفه الى الشام انسبينه
دگعد شوف حالى او حال الايتام

يخويه اليوم زوارك الفينه
اشأشچيلك بين راعى الحميه
يخويه اوگفت بدواوين اميه
اوهسا جيت لك من بلدة الشام

اوبعد ها انعرج اعلى ارض المدينه
 يخويه اشلون رجعتنه بلياك
 بعد ها اتظن يرد والد اسكينه
 جبته گوم رجعه الوطنـه
 يخويه ابشاريك گمنه او مشينه
 يبو فضال الصيتك دوم مذكور
 او يومك للقيامه امسجلينه
 معذور اللى جسمه شايح اجروح
 بعد ما سالت امن السهم عينه

گصد نه انجيم يمك ثلث تيام
 يحماى الضعن يالجيت وياك
 تراهى ام البنين اهانك تتناك
 يخويه دگعد او سد رضعنه
 الغيره اهذيح راحت و المحنه
 لچن ما گصرت والفضل مشكور
 جهادك منشكر بيام عاشور
 معذور البگه اعلى النهر مطروح
 معذور اللى راسه باسمهرى يلوح

✽ مفارقت النساء كريلا و الرجوع للمدينه ✽

الاخو و انريد نرجع للمدينه
 يخويه احسين يالذ بحوك عطشان
 اشلون انرد لخنه فاگد ينه
 او نطب لوطانكم ظلمه او خليه
 او يستلوني العميد احسين وينه
 اگولن بالاخو او بهله الدهرخان
 او راح احسين واخوانه او بنينه
 حريم اتحن عليكم فوگ الجمال
 فرد ميله براضى الطف عينه
 او كسرنه الدهر يرض الطف كسيره

ثلث تيام گضينه اربعينه
 نريد انرد يبو الغيره للاوطان
 اشلون ابكريلا انفارگ الشبان
 نرد يحسين وانتوابها لوطيه
 شگولن لو يجون الناس ليه
 وين احسين لو گالو و الاخوان
 اتركتهم و رجعت وياى نسوان
 يخويه اوداعة الله والظعن شال
 اطلعت بيمك عشيره والد هر مال
 فگد ناكم فرد فگده العشيره

يخويه الحيرتنى اشلون حيره
يولى او فارغت لگبور الاحباب
ردت للمدينه ابد مع سچاب

* * *

من لاحت لها اطراف المدينه
اجينالچ من الخوان خالين

عگب عينك يمن رخصيت بينه
اومشت والگب منها اذاك التراب
او پراضى كريللا روح الحزينه

صاحت من بعد لا تقبلينه
رجعنه اولا رجع عباس وحسين

* وصول السبايا الى المدينه *

بيلا دى على اهلى لا تسئلين
اجينالچ الغربه غيرتنه
عسانه اويه الاهل ياريت متنه
آمرزين العباد اليخيمون
حتى اهل البلد بيهم يعلمون
نده زين العباد ابابن حذلم
ابعلم اسود او خله الناس تعلم
بشرطب للمدينه او صرخ بيها
اهل يثرب بعد يحرم عليها
اسمعت واهى افزعت من كل الاكتار
گالو بشر خبرو اشجره اوصار
راح احسين واهله او ما بگه احد
يبو الزهره الشمبل بعدك تبدر

يحلچ من بعدهم تنكرينه
ابسى او فگد الاحبه مرمرتنه
ولا رد يت الحج ثكله او حزينه
بطراف البلد بهله ينزلون
وبن حذلم يحشم بالمدينه
او گله اگصد الگبر النبى الاعظم
او صيح ابصوت سبطك ذابحينه
بيده علم اسود يعزيها
الوطن واحسين راسه گاطعينه
اجوتبعوه الگبر النبى المختار
گلهم راح ابو اليمه او بنينه
بس رد العليل اللى تگيد
يتافه او حرم ردت بالضعينه

اهرعت كلها المدينه الزين العباد اجو تالى البلد شافو السجاد
امحمد طاح من مهره اعلى الوهاد گبل ما ايشوف عيلتهم ابعينه

✽ وصول السبايا الى المدينه ✽

گبل لا ايشوف عيلتهم ابعينه گال احسين ما هو ابها الضعينه
اجه الزين العباد اهداك عمه او يشوف الناس كلها اصوف يمه
البيارغ سود و تنوح الامه على اهداك العميد الذابحينه
شبگ زين العباد اخليقة احسين التفتله او گال هذا بطل صفين
يعمى جيت الك بس هالنساوين او تركت ابكربلا اليوث العرينه
تركت احسين و اخوانك يعمى بالطف و ارجعت منحول جسفى
ريتك يوم عاشر كون يمى او تشوف اشحل عليه من انولينه
اول ضل ابو اليمه بلا امعين عگب ما ضلت انصاره مطاعين
عسى ريتك حضرت النصرت احسين او شفت ذبيح الجيوش امجا بلينه
ريتك كون شفت حسين من طاح عليه اتفاذعت بسيوف و رماح
او عليه هجمت او ذاك الخذر راح اشما بالخيم راح امفرهد يينه
او يوم اهدعش شلنه بضيم و حزان او تركنه احسين فى حومة الميدان
و انصاره و خوته على التريان او عليه تبجى الوحوش الزابرينه
او گطعنه بالسبى جملت بلادين الكوفه او شامها او يه اجلاف نذلين
خواتك و گفوها بالدوا و يمن عگب ذاك الدلال البيه ريينه
او هسه ارجعت ليك ابهاى حالى يعمى ما بگه امن الاهل والى
يعمى ابكربلا راحت ارجالى يعمى هذا المگدر علينا

* بکا* زین العابدین علی ابیه الحسین (ع) *

ضل دابه الحزن طولت اسنیه
 علی السجاد گزه العمر بالنوح
 ینادی امصاب ابوی بعینی ایلوح
 یگل للما ی یا ما ی اشرنک
 ثلث تیا م ابد ما ضاگ منک
 و بو حمزه یگله یبن الحسین
 لوسم لوچتل اهلك الطبین
 یگله نعم الله الصبر عاده
 آی حسین شتذکر افوآده
 یبو حمزه شفت من گبل عاشور
 او شفت الله حریم بمجلس اتدور
 حریم الله شفت طبت ابد یوان
 طبت یوم یحسین الدهر خان
 یبو حمزه مصیبتنه مصیبیه
 الابو ایزید الضرب راسه یقضیه

* * *

لیل انهار تجری اد موع عینه
 لیل انهار منه امعذبه الروح
 انذیح وامن الشرب ماضاگ عینه
 و بوی احسین ضامی مات عنک
 یما ی اولا شرب منک جنینه
 الصبر الکم مهومن سنه او سنتین
 هذا ابچتل ذاکه سامینه
 قلیل المات منه اعلى الوساده
 اتصوب بالسهم المشعبینه
 جسد الله ابعوادى الخیل مکسور
 او یمها احسین راسه ناصبینه
 گبل عاشور من هاشم او عدنان
 او عموم الناس تتفرج علینه
 الجلمد من اسولفها تذیبه
 عسی للشام مارحنه او لفینه

الف وسفه علیه من گرب حینه
 هشام او سمه او منه الاجل حان
 او خصوص اتزلزلت لیه المدینه

علی السجاد ذخرا حسین لینه
 گزه او یاه امراده نسل منروان
 او لمن مات لیه ماجت الاکوان

راعى الصبر والبر والسماحه
على احسين الشهيد الذابحينه
گام ابنه الذى بعده يخلفه
او ظهره البالغين امفرگينه
من شاف الوسم اثر ابظهره
محنتك محنة التصعب علينه
من ذاك اليسر مو رايج اسنين
يبويه الفرح بعدك ما يجينه

* * *

يبويه امصبتك اشرت بينه
نديم الحزن و دموعه جريه
ابسم ذاك المشكر چاتلينه
او تمدد ويح گلبى او سبل ايدى
الصادق والدمع لايح ابعينه
چنت خيمه اعلى راسى او سيبتنى

مات العابد المشاف راحه
ايامه العاشها كلها ابنياحه
اويلى يوم مات اوضاگ حتفه
ابو الصادق ابغسله شاف چتفه
ون ونه او جذبها اشلون حسره
صاح ابصوت گلب المحب طره
الاثروياك بويه ضال للحين
يبويه امصبتك تبجى الها العين

يبويه الفرح بعدك ما يجينه
ضل الباقر اعلى امصاب ابينه
لمن حامت اعليه المنينه
وصه الصادق ابكل اليريدى
گضت روحه او عليه انحنه اوليدى
يبويه اوداعه الله او يتمتنى

X فى وفاة السجاد و وفاة الباقر و وفاة الصادق X

يخيمه الما يرد فيها علينه
ا عليه انحنه او حبه اعلى شعره
ما من راس راسه امفرگينه

يبويه انتى رجاي او ضيعتنى
گام او غسله او نزله ابگبره
بس احسين حبه ابنه اعلى نحره

* * *

او ايد بالعلم شرعة نبينه
 بيت العلم يوم ابهذى الناس
 ابكاس السم يولى امجرعينه
 لما عنده رحم ابدأ ولا ذات
 امكشف الراس يمه اموگفينه
 او خله ايماننه اعلى الفرش نايم
 الركن الدين هالى سامينه
 او حفر گبره امام الجعفرينه
 ابحزن و ابنوح نعشه حافينه
 انحنه اعليه او د معته بصحن خده
 عليه هال التراب او بچت عينه

الصادق عكب ما ايد الدينه
 عاصر آل اميه او بنى العباس
 لمن گريت منيته و اجرع الكاس
 اشكتر حصل من المنصور نكبات
 جابه امن الوطن بالزور مرات
 او تالى آمر ابسم ابو الكاظم
 گضت روحه او غدت ضجه الفواطم
 گام الكاظم ايجهز لبينه
 ارض يثرب ارتجتله سوينه
 او يوم النزله الكاظم ابلحده
 شمه او قبله او ناح اعلى فگده

X وفاة الصادق و وفاة الكاظم X

مده بالسجون امغيينه
 خله الكاظم ابچم سجن مسجون
 او عليه تسئل الشيعة راح وينه
 ابسجن هارون ريسها المچنه
 او من يرجع اله ننصب الزينه
 او لنه الطارش ايحشم عليهم
 افرحو كالوعسى سالم يجيينه
 او لن هذى الجنازه اعلى الحماميل

الكاظم عكب ابوه امعد بينه
 شنهو اللى عمل وياه هارون
 ابطو امير الذى ما اتشوفه العيون
 تالى صار عد هم خبر عننه
 گالوعسى البارى ايعوده النه
 ضلو يرتجونه ايعود ليهم
 ابجسر بغداد كاظمهم يجيهم
 اطلعو طلعه طبگ نسوه اورجاجيل

الحدید اویہ الجنازہ شایلینہ
 او گالو ہذ ریسنہ بن جعفر
 ابن عمہ یگول الحاملینہ
 الجدہ المصطفی المختار یاسین
 او امہ فاطمہ الزہرہ الحزینہ
 او شیعت بالمعزہ عالی الشان
 امجرد بالحوافر ساحگینہ

ثلاث اړطال فی رجلہ الزناجیل
 ارتجت شیعتہ من علم الاکشر
 اسلیمان انتہض بیہا او علیہ طر
 ہذا الطیب المن صلب طیبین
 او ابن حیدر علی والد السبطين
 الشیعہ انتہضت ابذمۃ اسلیمان
 بس جدہ البگۃ علی الترب عریان

✽ فی رثاء الرضا (ع) و الجواد (ع) ✽

لیل انہار تجری اد موعینہ
 من یثرب تعنہ ابگلب مغبون
 ابچم ضلمت سجون امغیبینہ
 ابو محمد اوبیہ تلہج الرکبان
 الذی جملت الناس امبا یعینہ
 گصدہ یغدرہ او یرتاح منہ
 جد ملہ العنب ہا السامینہ
 انمرد منہ الچبد سودہ علیہ
 شبخ عینہ او زرگہا اعلی المدینہ
 الجواد او وگع عالوالد یشمہ
 یشمہ او دمعتہ لاجت ابعینہ
 تمدد عمت عینی للمنیہ

علیہ ضل الرضا یجذب ونینہ
 بعد مدہ علیہ طرش المومون
 من گبلہ اویہ ابوہ اشنع ہارون
 گطع ہای المسافہاعتنہ اخیسان
 امر ما یگدر ایخالف السلطان
 ودہ اعلیہ وبو امحمد تعنہ
 حصل مطلبہ ابذاک المچنہ
 اوپلی او من کلہ منہ الشفیہ
 او یوم گرت منہ المنیہ
 ندب لبنہ او لنہ الولد یمہ
 والوالد غدہ الصدہ یشمہ
 وصاہ او بعد ذیچ الوصیہ

طاح الولد شابك فوك ابيه

يبويه اوداعة الله اقطعت بينه

* * *

ابوالهادى اشحاله عكب عينه

يوم اللى رجع لرض المدينه

رجع و آمر الماتم ينصبونسه

اعلى ابو امحمد الچانو يرتجونه

وجت ليه الهواشم يعززونسه

على اللى طلع مارء للمدينه

* فى رثاء على الهادى (ع) *

غدت صجه او نياحه ابذيج الدور

اعلى ابو امحمد فخرها اوبد رالبدور

يبو الهادى بابوك اليوم ما جور

الچان اعليك اهو خيمه او عليه

الدنيا ليش ما تصحب للمجاد

تاليها الجواد اعنته البغداد

او تسمه ام الفضل من امر الوغاد

التشابه ذيج اجعيده اللعينه

ثلث تيام ضل مسموم بالدار

ولا واحد حضر له او عاين اشصار

بنى العباس عملت عمل ما صار

اتكول اتطالب الهادى ابنيه

ولك يالمعتصم شنهوا عملت بيه

ابامرك هاللعينه جسرت اعليه

ثلث تيام ميت من گصد ليه

ابوالهادى مع گلت اسنينه

* * *

الهادى چان ساكن بالمدينه

او جلبوه غصبن اعليه و عليه

عدوه احرب عليه او عدل سهمه

او گصده امن الاوطان ايود راسمه

وهو يدعى امن اهله او ولد عمه

بنى العباس هالطينه اللعينه

جابه ابخان خلاه مدة ايام

گصده ايهين بيها قدر الايمان

لمن سماه او حصل بيه المرام

او عليه العسكري اتزايد ونينه

الشيعة ضلت الفگده تنادى
 كل واحد ينوح ابگلب صادى
 عسى المعتر فلا طالت ايامه
 چانت دوم ملتذه ابكلامه
 يوم شال عنها علي الهادى
 تراهى غيبتك ائرت بينه
 الخله شيعة الهادى يتامه
 او املها بالحسن والله يعينه

✽ فى رثاء الحسن العسكرى واستنهاض الحجة ✽

املها بالحسن يرجع اسنينه
 لاچن ما سمح هالدهر غدار
 يريد اىكون يفجع على الكرار
 لگه الفرصه اوسم راعى الحميه
 تعال او شوف حال الجعفریه
 يبو صالح نندبك يا ذرانه
 ثارا هلك ترى ذلنه او سبانه
 تجينه انته اونشيل انشاء لله الراس
 او بنى اميه العلينه شربت الكاس
 يمهدى عجل او دنشر الرايه
 وخذ ثار الذى راحن سبايه
 خلف من بعد ابوه امتابعينه
 غده المعتمد يختل ليل وانهار
 او يفجع فاطمه الزهره الحزينه
 او خلاه يون عفراش المنيه
 تنادى انفگد ذخرالچان لينه
 متى تنشريبو صالح لوانه
 او انته بالفرج لازم تجينه
 او ناخذ ثارنه من بنى العباس
 الذى مطلوب دم اتنام عينه
 وخذ ثار الذى ضلو ضحايه
 وخذ ثار الرضيع الذابحينه

* فى ابوزيات الحسينيه *
فى تفریح یزید بالسوط لرأس الحسیه (علیه السلام)

اهتنه گلب العدو و بینه و شافه
على السجاد من عاین و شافه
او ضرب لحسین اله مبسم و شافه
صرخ یشماتة العدوان بیه

* عن لسان زینب ترثی الحسین (ع) *

من الاقطار الك تکطع و لفیای
چنت خیمه على ظلك و لفیای
ولف ماشی من اضیوفك و لفیای
یخویه اشیرجع افیایك علیه

* ایضا عن لسان زینب (س) *

لعب بیه زمانى او راد ما راد
على الشال ابهله من الوطن ما راد
او گضه بیه یهالمخلوگ ما راد
اشیعوده او ترجع اخوانه علیه

* ایضا عن لسان الریحانی *

زمانى لیش حارینى او على جار
او لیش امحشدا جیوشه او على جار

حمام البالوكر يبيجي او على جار يون و يردد الحانه عليه

* ايضا عن لسان الريحاني *

بعد ما عانداويه الدهر مالى بخت آناه و يها المخلوك مالى
الوامهى الهم بجميع مالى يرجع بالعكس نغمه عليه
تم الديوان بعون الواحد الديان على يد مؤلفه السيد عبد
الصاحب السيد ناصر الموسوى الريحاني فى يوم الجمعة العشرين من
شهر ربيع الاول من سنة ١٤٠٥ هجرية راجيا من الله تعالى الرضا
والقبول و ان يتحفنا بالامتداد لطبع امثاله انه سميع مجيب .

خادم الحسين السبط (ع)
السيد عبد الصاحب
الريحاني

مكتبة
الملك فيصل

✽ هوية الكتاب ✽

الكتاب: الثمرات الصحابية

المؤلف: عبد الصاحب الريحاني

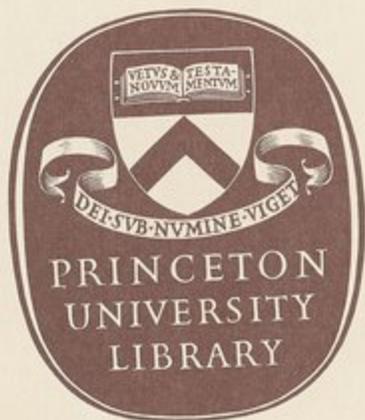
الناشر: منشورات الرضى - قم

كوره - حسينية الفاطمية

عدد الصفحات والحجم: ٥٦ صفحة وزيرى

المطبوع: ٢٠٠٠ نسخة

سنة الطبع: ١٤٠٥ هـ

WERT
BOOKBINDING
Grantville, Pa.
MAR-APR 1990
We're Quality Bound!

Princeton University Library

32101 075814960